

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΛΑ

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ.

Ὁ βασιλεὺς ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι τότε μόνον βασιλεύει, ὅταν ἔχη ἀδιάσειστον πρὸς τὸ σύνταγμα πίστιν, ὅταν ἀγαπᾷ αὐτὸ, ὅταν εἶνε φύλαξ αὐτοῦ αὐστηρὸς καὶ ἀκοίμητος, ὅταν δηλαδὴ ἀντιπροσωπεύῃ διαρκῶς καὶ, ὅσον ἀνθρωπίνως ἔνεστι, τελειῶς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἢ εἶνε ὁ ὑπέροτατος καὶ μόνος θεματοφύλαξ. Ἀλλὰ τὰ προσόντα ταῦτα τοῦ συνταγματικοῦ βασιλέως δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐνυπάρχωσιν ἐν αὐτῷ, ἀπαιτεῖται καὶ νὰ πιστοποιηθῶσιν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἢ δὲ ὑπαρξῆς αὐτῶν νὰ κατιστῆ πάνδημος τοῦ λαοῦ καὶ ἰσχυρὰ πεποιθήσις. Ἐν πάσαις ταῖς ἐμφανίσει τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας, ὁ τελεσιουργὸς χαρακτήρ τοῦ δρώντος προσώπου, οἷονδ' ἦτοτε καὶ ἂν ᾗ, καταρτίζεται οὐχὶ ἐκ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ θελήσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς περὶ τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ τῆς θελήσεως ταύτης πίστεως τῶν ἄλλων, ἀτόμων μὲν τῶν ἄλλων τούτων ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆ ἰδιωτικῆς, τοῦ ἔθνους δὲ ὁλοκλήρου ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆ βασιλικῆς. Τότε, ἀλλὰ τότε καὶ μόνον, αἱ πράξεις τοῦ βασιλέως φέρουσιν ὄχι μόνον ἀπλῶς τὸ κύρος τῆς νομιμότητος, κύρος προσωρινὸν καὶ ἀσθενέστατον, ἀλλὰ τὴν ἀλύμαντον σφραγίδα τῆς ἐθνικῆς ἐπιδοκιμασίας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Συνταγματικὸς Βασιλεὺς δυνήθη ν' ἀναβῆ εἰς τοῦτο τῆς ἠθικῆς περιωπῆς τὸ ὕψος, τὸ ζήτημα εἶνε ὀριστικῶς λελυμένον, καὶ ὁ Βασιλεὺς βασιλεύων καὶ μὴ κυβερνῶν καθίσταται παντοδύναμος, διότι ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέει καὶ δι' αὐτοῦ λειτουργεῖ, διαρκῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως συμφωνοῦσα πρὸς τὴν ἐκάστοτε κρατοῦσαν θέλησιν τοῦ ἔθνους, ἢ συνταγματικὴ Κυβέρνησις, ἢ το Βουλὴ καὶ ὑπουργεῖον.

Τῆς βασιλικῆς ταύτης παντοδυναμίας δὲν ἐλλείπουσιν ἐνδοξα καὶ ἀξιολογήματα παραδείγματα, τὸ ἀληθές τῶν λόγων ἡμῶν προσημαρτυροῦντα. Ὁ Λεοπόλδος τοῦ Βελγίου ἦτο τύπος, καὶ τύπος μάλιστα ἑταίριος, συνταγματικοῦ βασιλέως. Ἡ χώρα ἐφ' ἧς ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ ἐτυραννίστο — καὶ τυραννιέται ἔτι ἐν μέρει — ὑπὸ τοῦ κληρικοῦ λεγο-

μένου κόμματος. Τὸ κόμμα τοῦτο διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ διὰ τοῦ πλοῦτου εὐκόλως ἀπέκτα τεχνικῶς τὴν ἀριθμητικὴν βουλευτικὴν πλειονοψηφίαν, ἐμίσει δὲ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, ὡς πᾶν κόμμα κληρικόν, καὶ εἶχε τάσεις ἀπολυτόφρονας. Ἀλλ' ἡ παμπηφίξ τοῦ βελγικοῦ λαοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἐλευθέρου, ἠγάπα τὸ πολίτευμα καὶ ἐπάλαιεν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τῶν φιλελευθέρων αὐτοῦ ἡγετῶν. Ἄν ὁ Λεοπόλδος οὐχὶ δολιευόμενος τὸ πολίτευμα, ἀλλ' ὑπέικων μάλιστα εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς τῆς νομιμότητος τύπους, ἤθελεν, ἠδύνατο ἀσφαλῶς καὶ νομίμως νὰ προσαυξήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἤξευρε νὰ βασιλεύῃ, καὶ ἐτάχθη πάντοτε κατὰ τῆς νομίμου ἀριθμητικῆς πλειονοψηφίας, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ συντάγματος μετὰ τῶν ὀλίγων μὲν ἐν τῇ βουλῇ, μεθ' ἀπάντων ὁμῶς ἐν τῷ ἔθνει. Οὕτω τὸ μὲν Σύνταγμα ἐκραταιώθη ἐν Βελγίῳ διὰ τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ Λεοπόλδος ἐγίνε Λεοπόλδος. Ἐν τῷ δημοκρατικῷ κατακλυσμῷ τοῦ 1848, ἠγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ βελγικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα του κατέπληξε τὸν κόσμον ἐν τοῖς μετέπειτα δὲ χρόνοις ὁ πρῶτος βασιλεὺς τοῦ εὐδαίμονος Βελγίου ἐθεωρεῖτο καὶ ἦτο ὁ Μέντωρ τῆς Εὐρώπης. Τὰ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ, εἰς δὲ ὀφείλει ὁ αἰὼν οὗτος τὴν Ἰταλίαν, εἰσὶ τόσον νωπὰ ὥστε δὲν ἔχουσι χρεῖαν ὑπομνήσεως. Ὅτι ὁμῶς περὶ τοῦ **Re Galantuomo** ὀφείλει τις νὰ σημειώσῃ μετὰ θαυμασμοῦ εἶνε ἢ ἄρα αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην του μαρτυροῦσα μετριοφροσύνη. Μόνον μετὰ τὸν θάνατόν του ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐκράτει ἀληθῶς ἐν χειρὶ τὴν μαγικὴν πράγματι βασιλικὴν ράβδον, ἣτις κατάρθου νὰ ὀδηγῇ πρὸς τὸν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τοσαῦτον ἀντιθέτους, ἀλλὰ δι' αὐτὸ καὶ πολιτίμους ἐθνικὰς δυνάμεις, οἷα ἦσαν ὁ πολύμητις Καθούρ, ὁ ἐν δημοκράταις ἀκρότατος Μαντζίνης καὶ ὁ ἐν φιλοπατρίαι ἀκατάσχετος Γαριβάλδης. Ὡς ὁ Λεοπόλδος οὕτω καὶ ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἤξευρε νὰ βασιλεύῃ.

Ἄρκει δὲ καὶ ὑπεραρκεῖ νὰ ἤξεύρῃ ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς νὰ βασιλεύῃ, ὅπως ἔχη ἀπροσμάχητον τὴν δύναμιν τοῦ νὰ πράττῃ ἢ βασιλεία ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι, ὡς ἡ μόνη μόνιμος ἐξουσία ἐν μέσῳ ἐξουσιῶν διηνεκῶς ἀντιπαρερχομένων, εἶνε ἢ ἀσφαλεστάτη τῆς καθόλου τάξεως ἐγγυήσις. Ἡ τάξις δὲ εἶνε ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἐξ ἐνστίκτου φέρεται πρὸς τὴν βασιλείαν ἐν ἀγάπῃ,

ἐν ἐμπιστοσύνη, πολλάκις δὲ καὶ ἐν συγκαταβάσει. Διὰ τοῦτο μόνον ἀλλεπάλληλοι παρεκτροπαί, ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην προθυμῶς παροραθεῖσαι, δύνανται, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν παντελεῖ ἀπελπισία, νὰ περιαγάγῃσι τὸν λαὸν εἰς τὸ μεταξὺ τῆς τάξεως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ δικαιωμάτων φοβερόν δίλημμα, ἐξ οὗ προκύπτουν αἱ ἐπαναστάσεις.

Ἡ συνταγματικὴ ἡμῶν ἱστορία ἀριθλήως ἀποδεικνύει τὰς ἀληθείας ταύτας. Ἡ πρώτη ἐν Ἑλλάδι δυναστεία εἶχεν ἀρχηγὸν εἰλικρινῶς μὲν ἀγαπῶντα τὸν τόπον, ἀλλὰ μὴ πιστεύοντα εἰς τὸν συνταγματικὸν πολιτεύμα, ὡς κυβερνητικὸν σύστημα προόδου καὶ εὐμερίας. Ὁ Ὀθων ἀντι νὰ βασιλεύῃ ἐκυβέρνα. Ἐμπλακεῖς οὕτως εἰς τὴν κυβερνητικὴν πάλην, κατῆλθεν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ συνταγματικῆς θρόνου εἰς τὸ χθαμαλὸν καὶ ἀκανθῶδες ἔδαφος τῶν ἐμπαθῶν κυβερνητικῶν καὶ διοικητικῶν ἀγῶνων. Συνέπεια τούτου ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτος ὑπῆρξεν ἡ μεταξὺ λαοῦ καὶ βασιλέως δυσπιστία, ἣτις κατέστησε διηνεκῆ πάλην παραλύουσαν μὲν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις καθ' ἅπαντα τὸν μακρὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς, καταλήξασαν δὲ ἐν τέλει εἰς τὸ ἀναπόφευκτον τέρας τῶν πονηρῶν τούτων ἀγῶνων, τὴν ἀνατροπὴν.

Τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα προηγούμενα κατέστησαν τὸ ἔθνος δυσπιστον πρὸς τὴν νέαν δυναστείαν· τὴν δὲ δυσπιστίαν ταύτην ἐπέτεινε καὶ ἐν πολλοῖς ἐδικαίωσεν ἡ ἀφροσύνη τοῦ Δανοῦ συμβούλου τοῦ ἀγγλικῆς βασιλέως ἡμῶν. Καὶ ὁ τόπος μὲν ἀπηλλάγη ἐνωρὶς τοῦ ἀβούλου ἐκείνου συμβούλου· ἀλλὰ τὰ φθοροποιὰ σπέρματα τῶν ἐπιζημιῶν αὐτοῦ συμβουλῶν ἐκαρποφόρησαν ἐν μέσῳ τῶν κολάκων, καὶ οἱ δύσχυμοι αὐτῶν καρποὶ συνεκομίζοντο ὑπὸ τῶν φιλαρχόντων. Ἰδοῦ δὲ ποῦ οφείλομεν τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκεῖνας καὶ μοναδικὰς ἐν τοῖς συνταγματικοῖς χρονικοῖς διαλύσεις τῆς βουλῆς, αἰτίαι ἐπανεφέρον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τὴν ἀγονον ἐκείνην καὶ πάσης προόδου ἀνασταλτικὴν πάλην, ὑπὸ ἄλλην μὲν μορφήν, ἀλλ' ἐν οὐσίᾳ τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης δυναστείας. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, αἱ αὐταὶ αἰτίαι εἰς τὰ αὐτὰ θὰ κατέληγον ἀποτελέσματα. Ἡ δυσπιστία ἐκορυφώθη, ἡ ἀπαίσιος στιγμή τῆς ἀπελπισίας εἶχεν ἐγγίσει μετὰ ἀγωνιώδη συνταγματικὴν παρωδιαν ὀκτῶ ὄλων ἐτῶν, καὶ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1875 τὰ πράγματα περιῆλθον ἐπὶ ξυροῦ ἄκμης, ἤθελε δὲ ἐπέλθῃ τὸ κακόν, ἐὰν μὴ προελαμβάνετο δι' ἀναρρήσεως νέου ὑπουργείου καὶ διὰ βασιλικῆς ἐπικλήσεως πρὸς τὸν λαόν. Εἶχε πιτσευθῆ τότε ἀπλοῦς ὅτι διὰ τῆς κατατμήσεως τῶν κομμάτων, ἧς φυσικὴ συνέπεια θὰ ἦν, ὡς καὶ ὑπῆρξεν, ἡ παρακώλυσις τῆς κανονικῆς καὶ τελεσιουργοῦ κινήσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς, θὰ ἐνεπνέετο εἰς τὸν λαὸν περιφορῆσι πρὸς τὴν βουλὴν, περιφορῆσι πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν κυβερνήσιν, κόρος τοῦ Συντάγματος. Καὶ προσεποιούντο μὲν τινες ὅτι ἐπίστευον, οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ κερδοσκοποῦντες, ἤλπισαν δὲ ἄλλοι, οἱ ποθοῦντες οὗτοι, ἀλλ' ἀπ' ἐαυτῶν μὴ δυνάμενοι, ὅτι ἤγγιζεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν τὸ ἔθνος σύσσωμον θ' ἀνεφώνει πρὸς τὸν βασιλέα : «ἐλθέ ἵνα σὲ ἀναγορεύσω Καίσαρα !» Ταῦτα ἐνθυμοῦνται πάντες, δὲν ἐλησμόνησαν δὲ ὅτι καὶ μέχρις Ἀγγλίας πρὸ πάντων καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων ἔφθασαν μεταδοθεῖσαι αἱ κεναὶ ἐκεῖναι ἐλπίδες.

Ἄλλ' ἦσαν κεναὶ καὶ φροῦδαι αἱ ἐλπίδες ἐκεῖναι. Τὰ πράγματα ὠμίλησαν ἄλλως, τὰ πράγματα ὠμίλησαν ὅπως ἦν ἀναποφεύκτως ἐπόμενον νὰ ὠμίλησωσιν. Ἡ στιγμή τοῦ κινδύνου ἐπῆλθεν· ἀλλ' εἴτε διότι αἱ κεναὶ ἐλπίδες δὲν εἶχον τέλεον ἐκρίθῃ, εἴτε ἐκ πλάνης, εἴτε ἐκ μοχθηρίας, οἱ κόλακες καὶ οἱ κερδοσκόποι ἐν τῇ πράξει τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1875, δι' ἧς ὄντως ἀπεσοβήθη τὸ κακόν, ἐματαιώσαν δυστυχῶς τὸν κύριον αὐτῆς καὶ σωτήριον σκοπὸν, τὸν τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος. Ἐσυμβούλευσαν ἐπιβούλως τὸ πάρθιον βέλος τοῦ ἐν τῇ κρίσει ἐκείνῃ ὥρα σχηματισμοῦ καὶ πέμπτου πρὸς τὰ προσχηματισθέντα τέσσαρα κόμματα. Τούτου ἔνεκεν ἡ κοινοβουλευτικὴ σύγχυσις ἐπετεύχθη, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ὑπῆρξαν, ὡς ἦτο φυσικόν, ὄλως ἀντίθετα. Ἡ δυσπιστία ἐπηύξησε, κατέστη μάλιστα χρονία, καὶ ἡ βασιλεία εἶδεν ἐαυτὴν ἠναγκασμένην νὰ παραιτηθῇ τὸ ὕψιστον αὐτῆς καθῆκον ἅμα καὶ διακαίωμα, τὸ βασιλεύειν. Ἐὰν τοῦτο ἦεν ἀτομικῆς συνέσεως ἐνώπιον τοῦ φόβου τῶν παρεξηγήσεων, εἶνε συγχρόνως βασιλικὴ ἀποχώρησις, ἐξουδετεροῦσα τὸν κυριώτατον μοχλὸν τοῦ συνταγματικῶς κυβερνᾶσθαι καὶ καταδικάζουσα εἰς ἀφάνειαν τὴν βασιλείαν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲ φοβούμεθα πολλῶ μᾶλλον τὴν ἀφάνειαν ταύτην ἢ τὴν ἀκαιρον ἐμφάνισιν· διότι ἐν ταύτῃ ὑπάρχει τοῦλάχιστον καιρὸς διορθώσεως, ἐνῶ ἡ περιᾶχρηστία πεποίθησις καταρτίζεται πάντοτε *Ματαργά*.

Εὐτυχῶς δυνάμεθα ἐτι νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἀπελπιστικὴ αὕτη πεποίθησις δὲν ἐσχηματίσθη τελεία ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ τόπου. Καὶ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθὲς μαρτυροῦσι τὰ πρὸ πολλοῦ συμβαίνοντα ἐν τῷ κράτει, ἐσχάτως δὲ διατυπωθέντα οἰονεὶ ἐπισήμως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐντολῆς, ἣν ὁ βουλευτὴς Ρηγόπουλος ἔλαβεν ἐκ Πατρῶν. Ἀδύνατον ἦν νὰ ἐπιζητήσωμεν, διαπραγματευόμενοι τὸ μέγα καὶ ἐπὶ τοῦ τάπητος σαφῶς θεθεμιμένον ἤδη ζήτημα τῆς θέσεως τῆς βασιλείας ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, ἐπικουρίαν ἰσχυροτέραν. Οὐδὲν ἄλλο εἶπεν ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν πρὸς τὸν βασιλέα, ἡ τοῦτο : *Βασιλευε*. Ἀλλὰ τί ἀπήντησεν εἰς τὴν νόμιμον ταύτην καὶ σοβαρὰν τοῦ λαοῦ ἔκφρασιν τῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἐμπιστοσύνης του, τί ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς ; Ὁ μὲν κ. Ρηγόπουλος βεβαίωσεν ὅτι ἐξ ὧν ἤκουσε ἐπίστασιν ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν βασιλεύει, ἀλλὰ μοιρολογεῖ· ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς διὰ τῆς Ὁρας διακρητύττει, ὅτι ἐξ ὧν ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς δὲν βασιλεύει, ἀλλὰ συμβουλεύει τὴν ἐπαράστασιν.

Μὴ νομίσητε δὲ, ὅτι ταῦτα εἶνε ἐφεύρεςσις ἡμῶν. Ταῦτα ἐπιτάσσει ἡ ἀδυσώπητος λογικὴ. Ἄν ἦνε ἀκριβὲς ἡ ἐκδοσις τοῦ κ. Ρηγόπουλου, καὶ ὁ βασιλεὺς πιστεύει ὅτι ἂν προσήρχοντο πάντες οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ φορολογικοὶ νόμοι, θὰ κατεψηφίζοντο, ἔπεται ὅτι οἱ μὴ προσελθόντες βουλευταὶ ἠθέτησαν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως τὴν ἐντολήν, ἣν παρὰ τοῦ λαοῦ ἔλαβον, καὶ ἡ οὕτω ἀπομείνασα ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ δὲν ἀντεπροσώπευσεν τὴν κυρίαρχον τοῦ ἔθνους θέλησιν. Ἄν τοῦ κ. Τρικούπη ἡ ἐπίστασις διαβεβαίωσις εἶνε ἡ ἀληθὴς, ὁ βασιλεὺς ἔλεγε τὸν κατὰ τῶν φόρων παραπονούμενον λαόν, ὅτι δὲν ὑπεχρέωσεν ἐν τῇ κυριαρχίᾳ αὐτοῦ τοῖς ἀντιπροσώπους του νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ νὰ καταψηφίσωσιν αὐτούς. Εἶνε ἤδη ἀνάγκη ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι ἀμφοτέρωτα ταῦτα πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ τὸ *Βασιλεύειν* ; Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, κα-

θίσταται άργόν τό βασιλικόν καθήκον τής άρνησικυρίας τών κατά τήν γνώμην του βασιλέως υπό μή άληθούς πλειονοψηφίας τής βουλής ψηφίζομένων. Έν τή δευτέρα εις τήν έννομον, ειρηνικήν και άκίνδυνον έμμεσον κρίσιν του λαού, τήν διά του βασιλέως συνταγματικώς προκαλουμένην, υποκαθίσταται ή ένκομος και επικίνδυνος άμεσος αύτου εμφάνισις έν πάση στιγμή, ήτις θά καθήργει ούτω τό αντιπροσωπικόν πολίτευμα και μετ' αύτου πάσας τάς εξ αύτου πηγάζουσας έξουσίας.

Τό λίαν επικαίρως έπελθόν τούτο γεγονός άπαλλάτσει ήμās τής ανάγκης πλειόνων εξηγήσεων. Ίσως, έπειδή τό ζήτημα εινε τό ζωτικώτατον τής συνταγματικής πολιτείας ζήτημα, παντάχου μέν και πάντοτε, παρ' ήμίν δέ ιδίως έν τή παρούση κρίσιμω στιγμή, ίσως επανέλθωμεν εις εξέταση αύτου και υπό έτέρας έπόψεις. Άλλ' ήδη εύχόμεθα εγκαρδίως νά κατανοηθή ή πρό τών οφθαλμών πάντων εμφανιζομένη σοβαρά και άπειλητική άλήθεια, και νά ιδώμεν τήν βασιλείαν διατηρούσαν και έμπεδούσαν τήν προς αύτήν έμπιστοσύνην του λαού, ής άνευ ό συνταγματικός βασιλεύς δέν βασιλεύει.

Καμτσάκι.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΤΟΥ Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Μή άπορήτε. Είναί άλήθεια ψηλαφητή!

Η κλασική τών Άθηνών χώρα, εκτός τών ποικίλων παραδόξων, έφ' οίς σεμνύνεται, εκτός τής αναγώγου άγέλης του βουλευτηρίου, τής εύφλογίας, του κοινοροτού, τών λωποδυτών και τών πρωτοτύπων δημάρχων της, έχει νά επιδείξη και τό καταπληκτικόν και μέγιστον τούτο θαύμα, ότι κατέχει τό μονοπώλιον τής Ιατρικής επιστήμης, εις τό φαρμακεμπορείον του κ. Όλυμπίου.

Η φθίσις, ή άρθρίτις, αί γαστραλγίαι, ή τριχώροια, αί ρυτίδες του γήρατος, αί δερμικαί νόσοι, τά νοσήματα του θώρακος, άπαν έν γένει τό σύστημα τής παθολογίας, εύρηται έγκλειστον εις τά έρμάρια, τά φιαλίδια, τά κύτη και τά άγγεία του φαρμακεμπορίου του κ. Όλυμπίου.

Ο κ. Όλύμπιος κατέχει τήν κλειδα του μυστηρίου όλων τών Ιατρικών θαυμάτων.

Δέν ύπάρχει νόσος και μαλακεία, ένώπιον τής οποίας ή επιστήμη σταματά άμφιβάλλουσα και άπελπισ ένίοτε, και κατά τής οποίας δέν έπινοεί άλάθητον και άποτελεσματικόν φάρμακον ή εξιδιασμένη έπιτηδειότης του κ. Όλυμπίου.

* * *

Πάσχετε αίφνης εκ δυσπεψίας, ή εκ φλογώσεως του στομάχου, εκ γαστριτίδων ή ήμικρανίας.

Καταφεύγετε εις τους διαπρεπεστέρους Ιατρούς, υποβάλλεσθε εις αύστηράν θεραπείαν και αύστηροτέραν διαίταν. Τίποτε.

Άπελπίζεσθε επί τέλους, και βλασφημείτε κατά τής άτελείας τής Ιατρικής επιστήμης, ότι αίφνης λαμβάνετε τυχαίως άνά χειρας οίανδήποτε έφημερίδα, και αίφνης εις τά πάρεργα αύτης άνακαλύπτετε, ώ θαύμα, θαυμάτων! ότι τό καταβιβρώσκον ήμās νόσημα, καθ' ού άπέβησαν μάταια άλλεπάλληλα Ιατρικά συμβούλια, έχει ως αντίδοτον αύτου έξαφανιστικόν τό Elixir de pepsine, όπερ εύρηται μόνον έν τή κεντρική φαρμακαποθήκη του κ. Όλυμπίου.

Και τρέχετε κατεσπευσμένοι και άσθμαίνοντες εις του θαυματοποιού, εκκενοούντες τά τελευταία λείψανα του θυλακίου σας ένώπιον του μυστηριώδους φαρμάκου του.

* * *

Άλλά μόνον τό θαύμα τούτο;

Διήλθετε επί τή ύποθέσει τό άκμιοότερον έκρ του βίου σας εις ήδονάς άκολάστους, και υπό τών άνωνύμων εκείνων τής νεότητος άμαρτιών παρελύθη τυ νευρικόν σύστημα, αί πρώται ρυτίδες αύλακοῦσι τό πρόσωπον, και σεις, άπόμαχοι πλέον τής ζωής, θρηνείτε τόν άπολεσθέντα παράδεισον τών άπηγορευμένων καρπών...

Άλλ' αίφνης αί έφημερίδες διασαλπίζουνσι ότι ή έπινοητικότητα του κ. Όλυμπίου ανέκαλυψε τεράστιον κατά του γήρατος φάρμακον, ειδικήν σκευασίαν, δι' ής κάμνετε μερικώς έντρίβας και είτα, ώ του παραδόξου θαύματος, μεταμορφούσθε ως ό Φάουστ, εις δροσερόν και πλήρη νεύρων και χυμών νεανίαν.

Και μαζί σας σπεύδουσι νά έπωφεληθώσι του θαυματοποιού φαρμάκου πάντες οι άπηρχαιωμένοι λέοντες τής πρωτευούσης, οι φέροντες διηνεκή Δεκέμβριον επί τής κόμης και καταδικασθέντες υπό τών ρυτίδων εις κατάστασιν άπαγορεύσεως...

Και έν τώ μεταξύ ένθώ τό κατεσκληρός γήρας, υπό τήν θεραπείαν τών μοναδικών σκευασιών του κ. Όλυμπίου ζητεί νά επανεύρη τήν πρώτην δρόσον και ευωδίαν τής ζωής, αί φιάλαι του φαρμάκων έξαντλούνται, μεταβαλλομένων εις άργυριον, και ίδου και ή θεωρία τών άλχημιστών περι του λίθου, πραγματοποιουμένη δι' άλλης πρακτικώτερας και λογικώτερας μεθόδου.

* * *

Εξανθήματα, ή στίγματα, ή άλλο τι έπιδερμικόν έξόγκωμα άσχυμίζουσι τό γλυκύ του προσώπου χρώμα και τήν ροδίνην βαφήν τών παρειών πολλών δεσποινίδων, έγγάμων, ή έν ενεργεία ως επί τό πλείστον;

Τά άρώματα, τά μύρα, τά γαλακτώματα του κομμωτηρίου δέν επιφέρουσι τήν λείανσιν και τήν λέπτυνσιν του δέρματος;

Η πίπτουσιν αί τρίχες τής κόμης και κινδυνεύουσι ν' άραιωθώσι ως τά 27 τάγματα του πεζικού του κ. Τρικούπη;

Κ' ένθώ ή φαιδρότης τών άβρών παρθένων μεταπίπτει εις μελαγχολίαν, ή δέ πανοπλία τών έγγάμων απόλλυσι τό ασφαλέςτερον όπλων έν ταις ύπεροριος αύτών κατακτήσεσιν, αίφνης ίδου ό κ. Όλύμπιος άνακαλύπτει τό Μέλωσον, διάσημον επανορθωτικόν τών τριχών, και γίγνεται έφοδος κατά τής σχετικής φιαλοστοιχίας του φαρμακεμπορείου του, έξαντλείται ή παραγγελθεισα ποσότης, και νέα φαρμακευτικά μηχανήματα εις ενεργείαν.

* * *

Τρεις μήνες τουλάχιστον ύπελογίσθησαν ότι άπαιτούνται